

2010. JÚLIUS–AUGUSZTUS

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 7. ÉVFOLYAM 7–8. SZÁM

Áldássá válhatnak keserűségeink

Az idei nyár elején árvizek pusztítottak. Soha ki nem áradt patakok, vízfolyások öntöttek el fél falvakat, a kár igen jelentős. Példás összefogással indult meg a gyűjtés ország-szerte, civilek és cégek, egyházak és segélyszervezetek, kétkézi munkások és művészek... – a mai napig sem lankadva – adják, amit tudnak.

Baptista hittestvéreinket nem érte el a nagy veszedelem, nem dőltek össze házaik, alig rongálódott néhány, a kerteket persze elmosta a víz. „Isten a mi oltalmunk és erősségünk...” csendül föl bennünk a 46. zsoltár. Háborognak és tajtékoznak a vizek, de a mi Urunk „igen bizonyos segítség”.

A szeretet nem lehet felekezeti jellegű, minden rászoruló felé irányulnia kell. Néhány hét alatt a Pesterzsébeti Gyülekezetben teherautónyi ruha, tartós élelmiszer, tisztító- és fertőtlenítőszer gyűlt össze és több mint 600 000 forint. Köszönet érte az adakozóknak. Bizonyára százszámra sorolhatnám a gyülekezeteket, egyházakat, szeretetszolgálatokat...

A víz az élet nélkülözhetetlen eleme, de egy bizonyos határon túl halált is hordozhat. Ugyanez elmondható pl. a tüzről is, vagy éppen a melegtől.

Ma már az éghajlatkutatók előtt is világos, hogy valami nagyon nincs rendben körülöttünk. Július első felében trópusi volt a hőség és nem csak nálunk. Hőségriadók követték egymást. Az aratás kezdetétől látszik, hogy ott is fél termés van, ahol nem pusztított az ár. A szántóföldi kultúrák jó része vagy a víztől, vagy az aszálytól szenved...

Dávid a 32. zsoltárban arról beszél, hogy az elhallgatott bűn miatt úgy ellankadt az ereje, ahogy az a nyári hőségben lenni szokott, de a bűnvallás után szinte lezuhantak róla a mázsás terhek. A bűnbánó megtérőt, ahogy fogalmaz, az áradó nagy vizek nem érik el.

Ézsaiás arról beszél, hogy Isten sátorra lesz, hogy árnyékot adjon a nappali hőség ellen, menedék és rejtekhely a zivatar és eső ellen. Később azt mondja Istenről: „Erőssége vagy a nincstelennek, erőssége a szegény-

nek a nyomorúságban, oltalom a zivatarban, árnyék a hőségben...” (Ézs 25:4).

A Jelenések könyvében ez áll: „A negyedik angyal is kiöntötte a pohárát a napra, és megadatott neki, hogy gyötörje az embereket annak tűző sugarával; és az emberek gyöttrődtek a nagy hőségben, és káromolták az Isten nevét, akinek hatalma van ezek fölött a csapások fölött, de nem tértek meg, hogy dicsőséget adjanak neki” (Jel 16:8-9). Mintha a napi orvosteorológiai intéseket hallanánk: délelőtt 11-től délután 4-ig semmiképpen se tartózkodjanak a napon. Veszélyes az UV sugárzás.

Mi lesz, ha az ózonpajzs teljesen eltűnik?!

Ezékiás király különös módon tapasztalta meg – háborús helyzetben, a kor legerősebb birodalmával szemben – Isten szabadítását, de teljesen tönkretette a hír: „Rendeld el házadat, mert meghalsz!” Gyógyíthatatlan beteg volt. A fal felé fordulva, sírva imádkozott, és Isten visszaküldte hozzá Ézsaiás prófétát az újabb, immár kegyelmi üzenettel: Kapsz még 15 évet. A király hálaénekbe kezd: Ennek a bizonyágtételnek talán a legszebb mondata: „Ímé, áldásul volt nékem a nagy keserűség, és Te szeretettel kivontad lelkemet a pusztulásnak verméből, mert hátad mögé vetted minden bűneimet!” (Ézs 38:17, Károli)

Bárcsak mi is elmondhatnánk, hogy a próba, a keserűség, a nyomorúság, Isten különös közbelépése nyomán áldássá lett számunkra, és a mi ajkunkról is felcsendülne a hálaadó bizonyágtétel.

Dr. Almási Mihály

„Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm. Fűves legelőkön terelget...” (23. Zsoltár, 1-2 v.)

A SZOLGÁLAT ÚTJÁN

Mészáros Lajos 1903–1990

20 éve költözött az örök hazába Mészáros Lajos lelkipásztor testvér, Kelet-Magyarország kiemelkedő missziómunkása, berettyóújfalui prédikátor. **80 évvel ezelőtt** kezdte meg szolgálatát a Berettyóújfalui Baptista Gyülekezet és Körzet pásztoraként 1930-ban, ugyanebben az évben vette feleségül Gelénesből Varga Erzsébetet, aki haláláig hűséges munkatársa volt.

90 éve merítette be Sallay László Nagyvarsányban. Egész életét egy gyülekezetben töltötte, **60 éven át** szolgált, ebből 27 évet nyugdíjasként, de mindvégig aktívan. A következőkben rá emlékezünk a leányától (Daróczi Mihályné Mészáros Jolán) kapott iratok és képek fölhasználásával. Elsőként a születésének 100. évfordulójára írt „Centenárium és hálaadás” c. kéziratból idézünk, amelyet Szatmári Csaba írt és rövidített formában a Berettyóújfalui Baptista Gyülekezet „Iránytű” c. lapja is közölt 2003 májusában. – a szerk. –

CENTÉNÁRIUM ÉS HÁLAADÁS

Mészáros Lajos születésének századik évfordulójára

Mészáros Lajos berettyóújfalui prédikátor a 40-es 50-es évek Kelet-magyarországi missziómunkásainak egyik kiemelkedő egyénisége volt. *Mészáros Sándor és Sütő Mária* családi körében, hatodik gyermekként született Tiszamogyoróson, 1903. május 24-én. Édesapja 1906-ban kivándorolt Amerikába és ott is halt meg. Legidősebb bátyjának életét a háború oltotta ki. A mindennapi kenyér megszerzése nehéz volt, és ebből neki korán ki kellett vennie a részét...

A család református volt. Vallásos neveletésben részesítette gyermekeit az édesanya, rendszeresen jártak templomba. Lajost 1919-ben hívták először a hívők közé. Látva, hogy ott mennyire komolyan veszik a keresztyén életet, megtért és Nagyvarsányban, *Sallay László* által bemelegített 1920. május 10-én.

Fiatalemberként 17 évesen ment el szakmát tanulni, Kecskemét mellett egy tanyán a bognár mesterséget. Ez egy olyan szakma, amihez kézügyesség és geometriai készség egyaránt szükséges. Mikor második inas évében járt, Tiszamogyorósról

utazott Kecskemétre, onnan gyalogment tovább. Hatalmas dinnyetáblák mellett vezetett az út, megéhezt, és szomjazott, de nem volt útravalója. Mint hívő fiatalember, lopni nem akart. Ahogy ment, találkozott egy gazdával, aki két dinnyét vitt, egy nagyobbat és egy kisebbet. Ahogy gyalogoltak, arra gondolt, hogy milyen jó lenne neki a kisebbik. Nemsoká egy vasúti átjárón mentek keresztül és a gazda kezéből kiesett a nagyobbik dinnye. Ezt mondta: Fiatalember, nem enne meg, hisz olyan szép, érett. Ekkor nagy hálát érzett szívében, hogy Isten így gondoskodik róla. Hamarosan elhivatást érzett, amit *Czine Ferenc* által gondozott szívében az Úr lelke. Bátorítására a környékben hatan indultak el a szent szolgálatra.

1926-ban kezdte meg tanulmányait a Teológiai Szemináriumban. Önletrajzában méltatja egykori tanárait, *Udvarnoki Andrást, Kristóf Domokost* és *Kemény Artúrt*. 14 társa volt, ez nagy létszámnak számított. Minden akkori diákból a misszió jeles képviselői és nevezetes igehirdetői váltak.

Mészáros testvér először a Fölvidékre ment missziómunkára,

majd 1930 augusztusában Berettyóújfaluban fogadták. Egész éltét ebben a bihari községben töltötte el. Volt természetesen elődje és utódja is. Tudott megfelelő szívvel alkalmazkodni idősebb és sokkal fiatalabb szolgatársához. Amikor 1930-ban *Cseke Antal* testvér után a misszióba került, anyagi támogatást eszközölt ki részére. 1963-tól ugyanilyen példás és testvéri kapcsolat jellemezte *ifj. Zentai László* testvérral töltött éveit is.

1930. október 15-én Gelénes községben találta meg hűséges házastársát *Varga Erzsébet* testvérnő személyében. *Czine Ferenc* tartotta menyegzőjüket. Isten gyermekekkel áldotta meg a frigyüket. Három gyermekből kettőt veszítettek el 6 hónap alatt. Ferikét 3,5 évesen, Erzsikét 1,5 évesen. A gyerekek kanyaró következtében fellépő agyhártyagyulladásban haltak meg. Ebben az időszakban Berettyóújfaluban 140 gyermek halt meg kanyaróban. Bízta Isten megtartó kegyelmében, és Isten három újabb gyermekkel áldotta meg őket, két fiúval és egy lánnyal. E mellett a szolgálatukat is olyan eredményekkel áldotta meg az Úr, aminek a

máig virágzó berettyóújfalui gyülekezet a bizonyága. Már az első együtt töltött pünkösdkor 24 hittallóval léphetett a hullámsírba, de volt később olyan év, amikor 42-vel.

Mészáros Lajos szolgálata alatt a gyülekezet telket vásárolt, és arra szolgálati lakást épített 1938-ban, melyet 1947-ben a jelenlegi ingatlanra elcserélt. 1939-ben elkészült a bemelegítő medence is. Mészáros testvér 1935-38 közt az énekkart vezette, és segítette a teológiai munkát, mint a tanügyi bizottság tagja. A Tiszántúli Egyházkerület titkára, majd elnöke lett. E mellett hatalmas körzetet járt be, 14 állomással, ahol 1951-ben 454 fő volt a taglétszámuk. A második világháború előtt és alatt a helyi légoltalmi bizottságnak volt az elnöke. A háború után a Nemzeti Bizottmány és az Igazoló Bizottság elnöke volt.

A háború alatt az istentiszteletek megtartása is veszélybe került. Az imaház ajtajában halt meg egy ember, akit lelőttek. Az imaház udvarán kellett ideiglenesen eltemetni. *(folytatjuk)*

Semináristák és tanáraik egy kiránduláson a Szinva vízesésénél 1927-ben

HIT ÉS KULTÚRA

Mindig nagy öröm, ha fiatal zenészek diplomáznak, különösen is, ha a gyülekezeti szolgálatban alaposan kiveszik a részüket. Pesterzsébeten most leginkább a Tóth család és a Bazsinka házaspár érintett. Tóth Sámuel (zongora), Imola (zongora), Pál (zongora, ének), töretlen szorgalommal tanultak és tanulnak, megszerezték vagy hamarosan megszerzik diplomájukat.

Bazsinka Szűcs Ivett (fagott) választott hangszere mellett gyönyörűen énekel is, férje Bazsinka József pedig egy remek diplomahangversennyel örendeztetett meg bennünket. Ősszel a legmagasabb fokon folytatja tanulmányait, mint ösztöndíjas.

Az itt közölt képeket az ő diplomahangversenyén készítette Mészáros Péter.

MÉDIAFIGYELŐ

Augusztus 2-án a Magyar Televízió 1-es csatornáján a Nappali magazin c. műsorban **Szamosszegi Bodó Sándor** festőművész testvérünkkel készült interjút láthatták a nézők.

***

A pesterzsébeti Héthalmi Emlékestről a PAX Tv május 3-án és 4-én közölt részleteket, az egész hangversenyt pedig július 26-án közvetítette „Hálát zengek” címmel, majd számos ismétlésben.

***

Az MR1 Kossuth Rádió „**Magyarországról jövök**” című sorozatában (szerkeszti Vágner Mária) augusztus 7-én 15,30-kor közvetítette azt az interjút, amelyet a Szőkepusztai Konferencián a szerkesztő Almási testvérrel készített.

***

Az **Úr közel** című baptista félóra keretében augusztus 13-án pénteken, a szokásos időben (13,30 órakor), egy rövid beszélgetés hangzott el a **Szőkepuszta–Libickozmai Gyermektáborról**.

***

Augusztus 30-án az M2-n az „Átjáró” c. műsor egy 24 perces portré filmet közvetít **Szamosszegi Bodó Sándor** festőművész testvérünk életútjáról.

HARANGAVATÓ ISTENTISZTELET

Dunaújvárosban

Július 19-én, szombaton délután 3 órakor a hajdani Sztálinvárosban egy újabb harang kezdte meg hívogató szolgálatát. *Dr. Kiss Ferenc* helyi lelkipásztor testvér – miután a szolgálattevők a harang hangjától kísérvé bevonultak a gyönyörű új baptista templomba – elmondta, hogy annak idején diákként dolgozott a kommunista mintaváros építésén több tízezer társával. Minden reggel elmondták az aktivisták, hogy ez lesz az a város, ahol soha nem lesz templom. Ma sok templom van, Sztálint elfelejtették, és zúgnak a harangok...

Az ünnepi istentiszteleten a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet Kamarakórusa és művész zenészei szolgáltak, az igehirdetés szolgálatát *dr. Almási Mihály* lelkipásztor végezte, az avató imádságot *dr. Kiss Ferenc* lelkipásztor mondta. Az alkalom liturgusa és házigazdája *Barun Ervin* gyülekezetvezető testvér volt.

Dr. Kiss Ferenc, Dr. Almási Mihály, és Braun Ervin

A Lengyelországban öntött széphanagú harangot *Dr. Kiss Ferenc* testvér és felesége *Dr. Balog Ibolya* ajándékozta a gyülekezetnek.

A kápolna harangtoronyában az utcán járókelők is jól láthatják a harangot, amelynek felirata:

„*Ne félj te kicsiny nyáj!*”

„*Mi a megfeszített Krisztust hirdetjük!*”

Almási testvér az igehirdetés alapigéjéül Mózes második könyvéből a 28. rész 34-35. verseit olvasta föl.

Beszélt arról, hogy a „harang” évezredekkel megelőzte a keresztyénséget. Kínában ősi hangszer volt a harangjáték. Egy 3500 évvel ezelőtt elhunyt király sírjából 50 harangból álló harangjáték került elő...

Az arany csengettyűk a szibériai sámánok öltözetén ugyanúgy megtalálhatók, mint a zsidó főpapok köntöseinek szegélyén...

A keresztyénség kezdetben idegenkedet tőle, de a 4. századtól fokozatosan tért hódított. Magyarországon a

baptisták az első kis harangot Neszmélyen avatták, de a dunaújvárosi az első toronyban elhelyezett harang. Tért hódítanak a harangjátékok is, akár az újpestire, akár a központira gondolunk.

Elmondta, hogy a harang csak eszköz. A hívogató eszköze. Hívogat a Krisztust hirdető gyülekezetbe. Bár betölthetné hivatását!

A kamarakórus éneke mellett *Bazsinka József* fiatal tubaművészünk szólója és egyéb szolgálatok tették emlékeztetessé a szabadtéri szeretetvendégséggel záruló rendhagyó istentiszteletet, amelyen képviseltették magukat a szomszéd baptista gyülekezetek, a testvéregyházak, a helyi sajtó és televízió is.

–tudósító–

SZŐKEPUSZTAI KONFERENCIA

Az esős idő miatt a szabadtéri konferencia résztvevőinek egy része „beszorult” az imaházba. A többiek két sátorban erősítőn keresztül hallgatták az istentiszteletet.

A fúvósok „hangolnak” Csóvári Pál testvér vezetésével

Ha július utolsó vasárnapja, akkor Szőkepusztai Konferencia – tudja ezt már régóta minden e tájon született és élt baptista testvér. Idén is megérkezett a meghívó jó időben, a Jó Pásztor újságon keresztül, és aki csak tehette útra kelt, hogy részese legyen a találkozónak.

E napon az ország bármelyik pontjáról is indult valaki Somogyország e kies helyére, zuhogó esőben tehette meg – ami bizonyára többeket vissza is tartott az elindulástól –, ám mire megérkezett, éppen elállt az égi áldás e nedves formája, és egészen a hazaindulásig így is maradt.

A legelszántabbakat nem ijesztette meg az időjárás kedvezőtlennek induló volta, és már jóval a kezdés időpontja előtt megérkeztek a helyi segítségerek, a Zarándok Kápolna környékének előkészítésére. Fúvós zene fogadta az érkezőket. A tábori konyha is a helyére került, és szorgos kezek munkája nyomán a finom ebéd ígérete is érzékelhető volt mindenki számára.

Az istentisztelet – a borongós idő miatt – most a kápolnában volt, mint hajdanán, amikor rendszeres használatban volt ez az épület. Persze nem fért be mindenki, de a hangerősítő segítségével az egész templomtéren hallható volt és mindenki részese lehetett az áldásoknak. *Horváth Gábor* libickozmai polgármester köszöntötte a megjelenteket a község lakói nevében, majd *Samu Zoltán Tamás* régész-tanár tartott rövid összefoglalást a környék kulturális örökségéről.

A közös énekek a fúvós zenekar kíséretével szólaltak meg, *Csóvári Pál* testvér vezetésével. További zenei szolgálatokban is gyönyörködhetett a gyülekezet. Zongoraszó, orgonaszó, szóló ének, tuba duett, valamint ifjúsági ének csoport szolgálatai hangolták a szíveket Isten dicséretére.

A nap központi témája a kegyelem volt, melyet *dr. Almási Mihály* testvér vezetett be a jól ismert apostoli igével: „Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól.” (1Kor 1:3). Több rövid bizonyágtétel hangzott el Isten kegyelmének sokféle megnyilvánulását illusztrálva, a jelen lévő lelkipásztorok, valamint szőkepusz-

tai származású testvérek részéről. Verses bizonyágtételekben is újabb gondolatok fogalmazódtak meg a kegyelemmel kapcsolatban. A szolgálatok rövid foglalata: Jézus Krisztus földre jövetelében és golgotai áldozatában mutatkozott meg legteljesebben Isten kegyelme, amit hittel fogadhat el minden ember. Mindenkinek szüksége van erre a meg nem érdemelt ajándékra, hiszen bűnei miatt az ember az örök ítélet várományosa, ha nem ragadja meg a kegyelmet. Aki viszont elfogadja Isten felmentő végzését Krisztusban, az a mennyei világ áldásözönét kapja meg az Úr Jézusban.

Az új kenyérért – mint a kegyelem egyik megmutatkozásáért – is Istené minden dicsőség. *Braun Ervin* testvér két hatalmas kenyeret helyezett az Úrasztalára, amely az istentisztelet második felében megszegve, szétosztásra került minden jelenlévőnek, hogy hálaadással fogyasszák az egybegyűltek. Az istentisztelet a nemzeti imádsággal zárult. Sok lehetőség nyílt a testvéri beszélgetésre, közös ebédelésre, könyvvásárlásra, kirándulásra, hisz mind-egyikre alkalmas volt az idő és a körülmények. Immár hagyománnyá vált az a nem kis áldozatvállalás, – így ez alkalommal is –, hogy *Braun Ervin* testvér vendégelte meg a konferencia résztvevőit finom pörkölttel, friss kenyérral, péksüteménnyel, és a szomjoltó vízről sem feledkezett el. Köszönjük!

Istené legyen a dicsőség, hogy áldásokkal meggazdagodva érhetett véget ez a kegyelmi nap Szőkepusztán.

–utas–

A „benti gyülekezet” egy része

Horváth Gábor polgármester üdvözi a résztvevőket

A Zarándokkápolna imádkozni hív a somogyi rengeteg közepén

A dunaújvárosi „csapat” készíti az ebédet Braun Ervin testvér vezetésével

Fiatalok énekelnek

Tuba duett, két művész előadásában. Az egyik (Csóvári Pál) nagyon fújja, a másik (Bazsinka József) szerényen meghúzódik a fényes hangszer mögött.

Gyerekek a könyvsátorban Valikával (Husza Csabáné)

Az ünnepi kenyerek megszegése következik...

Almási testvér előre hívta azokat, akik Szőkepusztán születtek. Nevükben Beke Ibolya szól, aki Kanadából érkezett...

A Zarándokkápolna jövőre is vár mindenkit!

Somogyországi körkép

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, kedves vendégek!*

A legendás Somogyország szívében vagyunk, erdőkkel, mezőkkel körülcélozt helyen. Az érdektelen szemlélődő csak fákat, utakat, vízmocsokot lát. Ahogy a közmondás tartja: „nem látja a fától az erdőt”. Mi az „erdő”, amit itt láthatunk? A múlt, a legenda, a hit és a legfontosabb, az újjászületés erdeje.

A múlt erdejében sétálva, térképet ad a régészet, az írott forrás és a szájhagyomány. A régészet elmondja nekünk, hogy a közeli Ekamp-malom helyén, már az őskorban laktak. A malomtól északra, – a hatalmas Római birodalom idején – a dombon kelták éltek. Nomád ősnépeink, a hunok és az avarok is hátrahagyták tárgyi emlékeiket e vidéken. Árpád vezetésével hazatérő magyarok fejedelmi központnak jelölték ezt a környéket.

A közeli Somogyváron Koppány herceg talált székhelyre. Róla most már tudjuk, pogánysága hamis állítás. A történetírásnak gonoszt kellett állítani a jóságos Szent István királyunkkal szemben. Erre a szerepre tökéletes volt Koppány. Ő is, ahogy a szomszédos településnek nevet adó Fajsz fejedelem, a bizánci- más néven a keleti kereszténységet vallotta. István a római katolikus vallás istenéért harcolt, Koppány a keletiért. István bírta nyugat támogatását, győzött, szentté avatták. Koppány elbukott, gonosz lázadót formált belőle a történelem. Mindketten az Egy Isten nevében harcoltak. Koppány herceg unokája, Szent László királyunk. Nagyságáról tanúskodik, hogy az egykori harcoló felek egyikét Istvánt szentté avattatta; a másik félnek – nagyapjának – tisztelegve, Somogyváron apátságot alapított és örök nyughelyeül is ezt a helyet jelölte meg.

Abban az időben, itt, Szőkepusztán, a középkor embere élt. Temetője a közeli erdőben található.

A török uralom idején, a mára jórészt eltűnt vizenyős, mocsaras

vidék nemcsak élelmet, hanem védelmet is nyújtott a vészterhes időkben.

Azóta évszázadok teltek el. A környék erdői, mezői váltották birtokosaikat. Libickozma, Lybycz és Kozma település egyesüléséből jött létre. Kozma falu már a XIV. században fennállott. 1536-ban Fánchy Péter volt a földesura, az 1703-as évben a Zankó testvéreknek a birtoka. 1726-ban Harrach, majd 1733-ban a Hunyady-családé volt. 1856-ban a Sínei és Széchenyi-család osztozott a környéken. Később Radvánszky Gézának volt itt nagyobb birtoka.

A régi és az új földesurak sokszor erőszakos eszközökkel kényszerítették a jobbágyokat az elhagyott földek megművelésére. A gyenge talaj és a vizenyős területek nagyon nehéz megélhetést biztosítottak az itt élőknek.

Az 1828-as országos összeírásból kiderül hogy a környék szinte teljesen alkalmatlan a gabonatermesztésre. Kedvező feltételei csak a külterjes állattenyésztésnek voltak. A tölgyerdőkben makkoltató sertéstartás, a mocsártereken és a nedves árterekben szarvasmarha és juh legeltetése folyt. Akkoriban számos földgát létezett a vízfolyásokon, melyek malmok működését tették lehetővé. Megélhetési forrást csak utóbb említettek jelentettek.

A második világháborút követően, a századelőn még több mint ezer lakost számláló terület szinte teljesen elnéptelenedett. Ma már a lakók száma nem éri el a fél százat.

Bevezető gondolataimban említettem a múlt, a legenda, a hit és az újjászületés erdejét. A múlt erdejének néhány ösvényét bejártuk. A legendák erdejét had fedezzék fel a jövő héten a táborlakó gyermekeknek. Hitnél és újjászületésnél időzünk még egy pillanatot.

Az elmúlt évtizedekben a vallás, mely egybemosódott a régiség

Samu Zoltán Tamás régész a vidék múltjáról beszél

parasztemberének hitvilágával, talaajt vesztette. A racionalista gondolkodás egyeduralkodóvá vált. Mesékben, mítoszokban, álmokban, hiedelmekben az emberek már nem hisznek.

Az ész – s csak az ész – képes-e az emberben harmóniát teremteni?

Kirekesztheti az ember büntetlenül világából a lélek tartományait?

A válasz erre röviden nem. A vallás nagyobb tudást közvetít az emberről és az emberi lélekről, mint bármi. A Szentírásból többet tudhatunk meg önmagunkról, mint könyvtárnyi kötetből. A középkorban a főúr, a főpap és a király emberei ugyanazt a templomot látogatták, mint a jobbágy.

Hihetetlen egységet teremtett a vallás az óriási társadalmi különbségek között. A régiség embereinek még voltak ablakaik, melyek egymásra és Istenre néztek, kapcsolatba tudtak lépni egymással. Egymásra nyíló ablakainkat bezártuk, csak a Teremtő felé hagytuk legfeljebb nyitva őket. Az ilyen alkalmak mint a mai, kiválóak arra, hogy újra ablakot nyissunk egymás és Isten felé.

A hit házat épített itt Szőkepusztán. Óriási viharok jöttek és mentek, de a ház áll. Talán nem is kell rá sem ablak, sem ajtó! Talán így könnyebben észrevesszük, hogy Isten ablakai nyitottak felénk, most már csak rajtunk a sor...!

Köszönöm, hogy immár másodszor nyitogathatom ablakaimat itt, Önökkel a Teremtő felé.

Samu Zoltán Tamás, régész-tanár

*(Elhangzott a Szőkepusztai Konferencián, 2010. július 25-én)

Szőkepusztán születtünk...

Várhegyi János:

Itt születtem és huszonkilenc éves koromig éltem Szőkepusztán a szüleimmel. A későbbi elvándorlás a mi családukat is érintette, nem költöztünk ugyan messzire, de itt hagytuk Szőkepusztát. Nagyon sok kedves emlékem köt ide a gyülekezethez, ezek közül is az egyik legkedvesebb az, amikor 1952 karácsonyán megláttam egy fényességet, és nem tudtam, mi az. Mi úgy kétszáz méterre laktunk az imaháztól és mondtam a szüleimnek, hogy nézzük meg, mi az a nagy fényesség. Egy gázlámpából jött a fény, ami engem idecsalogatott. Márkus Laci bácsi kezelte, és olyan világos volt, mintha egy százas égő égne, és az egy csoda volt itt akkoriban, mert villany sehol nem volt. Ezután a szüleimmel kezdtem járni a gyülekezetbe. A harmónium és a mandolin hangja különösen élénken megmaradt az emlékeimben, bár én magam nem játszottam egyik hangszeren sem. A felejthetetlen Bondor bácsi emlékéét pedig a mai napig őrzöm a szívemben. Ő tartotta itt akkoriban az istentiszteleteket. Néhány igehirdetésére úgy emlékszem, mintha most hallottam volna őket. Bár az is igaz, hogy gyerekként sokszor inkább kinn a porban játszottam a többi gyerekkel, ahelyett, hogy az istentiszteleten benn ültem volna, de a hangja akkor is a fülemben cseng. Az egyik legszebb nap ez a mai az életemben! Nagyon örülök, hogy itt voltam ezen a konferencián és a rossz idő ellenére ennyien eljöttek!

Jóföldi Gábor:

Én nem Szőkepusztáról származom, viszont a feleségem igen. Amikor először megláttam az imaház épületét, akkor már sajnos teljesen lakatlan volt a környék és ez az épület is romos volt. Az apósomat hoztam ide motoron, mert az esküvőnk előtt szerettem volna látni, hogy a menyasszonyom melyik gyülekezetben cseperedett fel. Megállítottam a járművet és azok a szavak jöttek a gondolataimba, hogy „Írd meg, hogyan lettek ezek”. Akkor elkezdtem utánajárni az imaház történetének és végül annyi anyagot sikerült összegyűjtenem, hogy ebből írtam a szakdolgozatomat is a teológián. Egy idő után rám terhelődött az is, hogy ne csak megírjam ennek az imaháznak a történetét, hanem, hogy tegyek is azért, hogy még sokáig látható nyoma legyen itt a baptistáknak. Az épületnek az eleje sajnos beszakadt, és ekkor nagy hittel elmentem Marcaliba, a szomszéd városba egy ácshez, és azt mondtam neki, hogy pénzem ugyan nincs, de szeretnék megcsináltatni egy épületet. És Istennek hála, mikor elkészült az ácsmunka, hatvan százalékkal olcsóbb lett a tető!

Már csak azt szeretném megérni, hogy itt, Szőkepusztán, háromezer négyzetméter területen egy olyan táborhely alakulhasson, ahol a hívó ifjak közösen tölthet-

nek el néhány napot. Ezért imádkozom és bízom benne, hogy a polgármester és Almási testvér segítségével ez a közeljövőben meg is valósulhat. Természetesen tudom, hogy ezt nem a saját erőnkől tudjuk majd véghezvinni, hanem csakis Isten akaratából!

Beke Ibolya:

1931-ben születtem, pont akkor, amikor az imaházépítés kezdődött. Édesapám aktívan részt is vett az építkezésben. Annakelőtte nagypapám vett itt birtokot, és a szüleimmel együtt mi költöztünk ide. Huszonkét évig éltem itt, majd a háború és tévesztés miatt kénytelenek voltunk elköltözni Pécelre.

Élénken emlékszem még a gyülekezeti alkalmakra. Kétszer jöttünk össze vasárnaponként, ahogy a többi környékbéli gyülekezetben is. Mindig volt öt-tíz gyerek és Lehoczki Bözsi néni foglalkozott akkoriban a gyerekekkel. Az ő kedvessége nagyon élénken megmaradt az emlékeimben.

Rajta kívül még Margit mamára emlékszem vissza nagyon jó szívvel, aki minden alkalommal meglátogatott minket és nagyon sokat beszélgetett velem, hat-hét éves kislánnyal. Ezek a beszélgetések segítettek hozzá ahhoz, hogy döntsek az Úr Jézus mellett. Itt, Szőkepusztán merítkeztem be a malomnál 1948 nyarán. Tizenegy fehérruhás állt mellettem, pedig alig voltunk negyvenen akkoriban a gyülekezetben. Hihetetlen öröm számomra, hogy lehetőségem nyílt rá, hogy Kanadából még egyszer eljöhessek ide, ahol megtértem!

Putnoki Gyuláné:

14 éves koromig éltem csak itt, aztán a családukat a környékbeliekkel együtt elköltöztött. Bár viszonylag kevés időt töltöttem itt, mégis nagyon sok kellemes emlék köt Szőkepusztához.

Ma is tisztán emlékszem, hogy esős idő után megáradt gyakran a patak, és mi pont a másik oldalán laktunk. Így vasárnaponként a nagypapám a hátára vett bennünket a húgommal és úgy hozott át, gumicsizmában, hogy mi száraz lábbal kelhessünk át a folyón és jöhessünk gyülekezetbe. Az egyik legélénkebb emlékem az ötvenes évekhez kötődik. Akkoriban országszerte nagyon sok gyermek kapta el az úgynevezett gyermekparalízis nevű betegséget.

Sajnos a húgom is megbetegedett, teljesen lebénultak a végtagjai, és mi egészen kétségbe voltunk esve. Akkor összegyűlt az egész gyülekezet és közösen imádkoztunk a húgom gyógyulásáért, és Istennek hála, teljesen meggyógyult és ma is köztünk van.

(Az interjúkat készítette: Rákosi Márta)

Napsugár Gyermektábor

2010. VII. 26 – VIII. 1. Libickozma,

Egy táborozó naplójából

Idén nyáron harmadszorra került megrendezésre a libickozmai-szőkepusztai Napsugár Gyermektábor. Én harmadszor vettem részt ebben a nagyszerű, természetközeli élményekben gazdag, lelki táplálékot is nyújtó egyhetes rendezvényen. Az ezen a héten történeteket vetem e lapra. Mindenkinek ajánlom ezt a tábort!

Hétfő: Reggel fél nyolckor gyülekeztünk az erzsébeti imaháznál. Amikor mindenki megérkezett, elindultunk a szőkepusztai táborba, Libickozmára. Ott a szakácsok nagyon finom ebéddel fogadtak. Délután fociztunk egy nagyot, azután tettünk egy levezető sétát a faluban, majd pihentünk. Vacsora, NYAMI! Ez volt az első nap.

Kedd: Reggeli tornával kezdtük a napot, amit Angéla tartott meg, azután reggeli következett. Délelőtt Debi tartott foglalkozást, és tanultuk Isten igéjét. Ezen a héten a téma Jézus élete volt. Íjászkodtunk is. Az ebéd zöldségleves és rostélyos volt. Délután lesétáltunk a szőkepusztai imaházhoz. Ott lepihentünk, megnéztük a kiállítást és visszasétáltunk. Lezuhanyoztunk és jött a lakoma, a sült nyúlhús. Szép napunk volt.

Szerda: A reggeli finom volt. Délelőtt volt foglalkozás. Játszottunk és énekeltünk. Az ebéd finom volt. Délután gyűjtöttünk rőzsét a tábortűzhöz, azután Joci, Zoli, Juli és én (Ákos) elmentünk horgászni, de a horgászboton kívül semmit sem fogtunk.

A vacsora finom virsli volt. Bejöttek a telekre a bárányok, nem győztük őket kikergetni. Eltelt a mai napunk is. Sok élménnyel gazdagon tértünk nyugovóra.

Csütörtök: Ma délelőtt is volt foglalkozás a reggeli torna és a reggeli után. Színcápáztunk is. Az ebéd fincsi volt és még buktát is kaptunk. Délután elmentünk Somogyvárra. Ott volt Szent László király sírhelye, aki éppen VII. 29-én halt meg, és ma VII. 29. van. Gyertyát gyűjtöttünk a síremléknél. A vacsora ma is finom volt. A mai nap is élvezetes volt.

Péntek: Tegnap este óriási vihar volt, ezért megszűnt a sátoztábor, és mindenki az ebédlőben aludt. Reggel fáradtan keltünk, de a finom reggeli felvidített. Ma is volt igetanolás és játék...

Délután elmentünk a képes fához, azután tárcsás grillsütőn sütött Joci nyulat, tarját, grillkolbászt, hagymát és krumplit, majd megettük. Nagyon finom volt. Le is zuhanyoztunk. Eseménydús nap volt.

Mécs László

A MINDENSÉG BALLADÁJA

Éb-red, moc-can a tojásban a sejt:

„Is-ten, Is-ten,” huszonöt napi ritmus.

Tit-kon dob-ban anyaméhben a lét:

„Is-ten, Is-ten,” kilenc havi ritmus,

Ó jaj, ha kihagyna!! – De él az Erő, de él az Ütem:

„Is-ten, Is-ten, Is-ten!”

Dobogón zakatol, kacagón-zokogón zagatolgat a szív:

„Is-ten, Is-ten,” jó nyolcvan a pulzusi ritmus.

Ó jaj, ha kihagyna!! A vérpatakokba

belefagyna a lét-zene, s pirosan párázna magasba

lelkünk, ha kihagyna a ritmus! De él az Erő, de él az Ütem:

„Is-ten, Is-ten, Is-ten!”

Csobogón menetel a patak, a folyó, a folyam:

„Is-ten, Is-ten, Is-ten, Is-ten!”

Ó jaj, ha kihagyna a ritmus! A hegytől a tengeri tájig

belehalna halak sokasága, hajók sora, sajkák,

malmok raja rína! – De él az Erő, de él az Ütem:

„Is-ten, Is-ten, Is-ten, Isten!”

Lobogón jön a Nap, megy a Hold, megy a Nap, jön a Hold:

„Is-ten, Is-ten, nap-pal, éj-jel” háromszázhatvanötösör!

Ó jaj, ha kihagyna a ritmus!! Nem volna szivárvány,

nem volna virág, nem volna világ, csak futna a Föld,

a gigászi koporsó! – De él az Erő, de él az Ütem:

„Is-ten, Is-ten, Is-ten, Is-ten!”

Ragyogón menetelnek a csillagok és naprendszerük egyre

„Is-ten, Is-ten, fény-év, fény-század, fény-ezred.”

Ó jaj, ha kihagyna a ritmus! De él az Erő, de él az Ütem:

dobog és csobog és lobog és erjed az Idő a Tojásban.

A Tojásnak a héja: az Örökkévalóság,

mely áll a Tenyéren, áll, tartja az Isten.

Fehéren és kéken, 1937

Szombat: Reggeli után sokan elindultak haza a rossz idő miatt. Mi még maradtunk és a családdal elmentünk Zalakarosra. Jó volt a meleg víz.

Kicsit rossz volt az idő a tavalyihoz képest, de boldogan, és sok élménnyel gazdagon indultunk haza. Sajnos minden jó egyszer véget ér.

*Kovács Ákos
(10 éves)*

„Gyereksarok” – az első ebédhez készülve

Indul a csapat

A sáttábor egy része

Ez jó játék

Az egyik csapat

Érkezés a tavakhoz

Bibliai foglalkozás Debivel,
háttérben szénagyűjtés

Érkezés az imaházhoz Kovács Árpád parancsnok
vezetésével

„Lánykör”

Virágok és sátrak

Uzsonna, lekváros és túrós bukta

„Fiúkör” a 100 éves almafa alatt

Somogyvár, „ősmagyar” és mai koponyák

Szent László király sírhelye

A bazilika kerengője és a szerzetesek fűszerkertjének egy része, valamint a kút

A hajdani várfokon

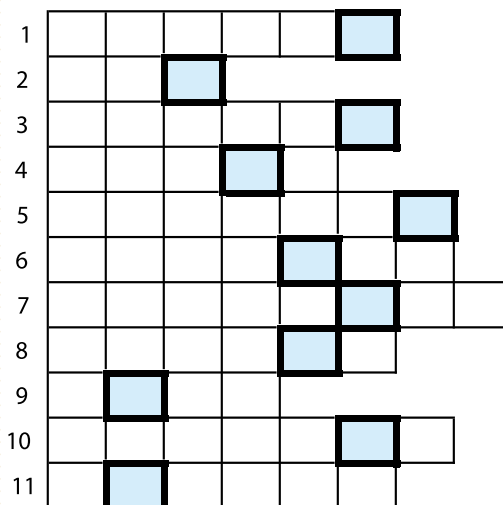
Szent László bronz szobra körül

GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek!

A mostani rejtvényben minden beírandó név E vagy É betűvel kezdődik. A vastagon keretezett kockákat összeolvasva egy újszövetségi személyre utaló kifejezést kaptok. Ki volt ő és miről volt híres?

- 1 Ötvösmestereiről híres város
- 2 Az első nő a Bibliában
- 3 A 12 törzs egyike
- 4 Tudjuk róla, hogy szerette a vörös lencsét
- 5 Mózes egyik fia
- 6 Az egyik nagypróféta
- 7 Innen vonult ki Izráel
- 8 Jób egyik barátja
- 9 Aki nem halt meg, hanem elragadtatott
- 10 Illés próféta után vette át a prófétai tisztet
- 11 Zsidó leány, akiből perzsa királyné lett

A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2010. szeptember 15.

Címünk: Jó Pásztor Alapítvány, 1751 Budapest, Pf. 279.

Az előző rejtvény helyes megfejtése: TIBÉRIÁS-TENGER.
Itt találkozott az Úr Jézus feltámadása után a tanítványaival, miközben azok a tengeren halásztak.

Helyes megfejtést küldtek be: Asztalos Bogdán (Bp) Marton Teofil (Szigetmonostor), Marton Illés (Szigetmonostor), Bucsi Attila (Békés), Szalkai Izabella (Békés), Petrik Borisz (Órbottyán), Majnár Sámuel (Törökszentmiklós), Majnár Titusz (Törökszentmiklós), Vári Tímea (Kiskörös), Pintér Benjámin (Szigetszentmiklós), Pintér Viola (Szigetszentmiklós), Pintér Johanna (Szigetszentmiklós), Pintér Géza (Szigetszentmiklós), Bárdos Illés Zoltán (Bp), Nagy Tamás (Békés), Tömöri Gábor (Hajdúbagos), Tömöri Abigél (Hajdúbagos), Szentesi Mira (Pécel), Szentesi Molli (Pécel), Szász Abigél (Bp), Bleda Nikolett (Kétegyháza), Surányi Péter (Bp), Széll Dalma (Bp), Doboróczi Eszter (Bp), Doboróczi Gábor (Bp), Lovász Petra (Bp), Buffham Nicolas (Bp), Buffham Nóra (Bp), Baka Flóra (Bp), Lesták Máté (Bp), Jaeger Márk (Bp), Jaeger Tamás (Bp).

Gratulálunk! A jutalmukat postán küldtük el.

KÉRÉS

Hálásak vagyunk az Úrnak azért, hogy az idei SZŐKEPUSZTAI KONFERENCIA az esős idő ellenére áldásos volt. Erről jelen számunk írásai és fényképei is tanúskodnak. Ugyanez elmondható a NAPSUGÁR GYERMEKTÁBORRÓL is.

Sajnos azonban – immár harmadszor – szakadó esőben, zúgó viharban, az éjszaka kellős közepén kellett bemenedikíteni a kis sátorlakókat az ebédlőbe, amely közel sem alkalmas szálláshelynek. Több éjszakát itt töltöttek a gyerekek.

Alapítványunk kuratóriuma úgy döntött, hogy a tulajdonukat képező szomszéd telken megkísérelünk fölépíteni egy biztonságos faházat szálláshelyül. Ehhez csatlakozna egy közösségi terem, amely esős időben nélkülözhetetlen. A telken lévő romos épületek bontása, a sitt elszállítása és a közel 200 folyóméter kerítés megépítése minden anyagi forrásunkat fölemészti. Tervünk kivitelezéséhez ezúton kérjük Kedves Olvasóink segítségét.

Reméljük, hogy a 2011-es táborozás idejére elkészülhet az állandó szálláshely. Minden adományt köszönettel veszünk, és természetesen visszaigazolunk.

A csekkre kérjük ráírni: „Gyermekszállás”. Azt kívánjuk, hogy az Úr pótolja vissza gazdagon adományozó Olvasóink áldozatát.

Testvéri üdvözlettel és köszönettel:

*Dr. Almási Mihály
lelkipásztor, kuratóriumi elnök*

Gerzsenyi Sándor
„ILYENEKÉ...”

Valakit kiválasztott
Közülünk a Mester.
„Ha ilyenek nem lesztek...” –
Mondta szeretettel.

Az a társunk szegény volt.
Mosolyával tűnt fel.
Jézus megáldotta őt
Egyszerű derűvel.

Az a társunk árva volt,
De hitt az Istenben.
Nem sodorta el a víz.
Úszott árral szemben.

Ki az égi madarat
Magokkal táplálja,
Kenyerét majd az a kéz
Neki is megáldja.

Mert aki már benne él
Isten Országában,
Boldogtalan sose lesz,
Nem marad magában.

Élő közvetítés istentiszteletekről

Minden vasárnap délelőtt 10-kor és délután 5-kor élőben nézhető és hallgatható baptista istentisztelet az Interneten (www.erksebet.baptist.hu). A korábbi rögzített felvételek is elérhetők ugyanitt. Ez a lehetőség különösen hasznos lehet mozgáskorlátozottaknak, időseknek, és mindazoknak, akik bármi ok miatt nem vehetnek részt a vasárnapi alkalmon. Idős testvérek kérjék gyermekeik vagy unokáik segítségét!

A JÓ PÁSZTOR
megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu

JÓ PÁSZTOR

Kiadja: JÓ PÁSZTOR
KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám:

11742252-20061533 OTP Bank Rt.

Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845, fax: 06-1/283-1413

Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

A fotókat készítették: Almási Angéla, Csontos

Lajos, Joó István, Kovács Árpád

és Marton Debóra.

Nyomás: Mátyus Bt.

HU ISSN 1786-268X

KVÍZ KÉRDÉSEK • JÓZSUÉ KÖNYVE

A megfejtés mellett az igehely megjelölését is kérjük, ahol a helyes válasz megtalálható.

- Hol volt az első országgyűlés, ahova Józsué összehívta a véneket és előjárókat, miután megtörtént Kánaán szétesztása?*
  - Gilgál
  - Sikem
  - Hebron
  - Jeruzsálem
- Melyik barlangban rejtőzött el az öt kánaáni király?*
  - Egy Betlehem közeli barlangban
  - Makpéla barlangjában
  - Az Adullám barlangban
  - A Makkéda barlangban
- Mikor keltek át az izráéliek a Jordán folyón?*
  - Első hó tizedikén
  - Az ötödik hó hetedik napján
  - A tizedik hó első napján
  - A harmadik hó utolsó napján
- Mit NEM tett el Ákán a megsemmisítendő dolgok közül?*
  - Sineári köntös
  - Kétszáz sekel ezüst
  - 50 sekel arany
  - Tíz hómer árpa
- Mivel kellett Ráhábnak megjelölnie a házat, hogy az izráéliek ne pusztítsák el őket?*
  - Selyemzsinórral
  - Fiatal kos vérével
  - Vörös fonálból font kötéllel
  - Fehér zászlóval
- Hányszor kerülték meg az első napon Jerikó városát?*
  - Egyszer
  - Kétszer
  - Hétszer
  - Tizenkétszer
- Kik kötöttek ravaszsgal békét az izráéliekkel?*
  - Perizziek
  - Gibeóniak
  - Hettiták
  - Emóriak
- Mi történt az öt kánaáni király seregével, amikor megtámadták Izráelt?*
  - Izráel visszatámadta, és mind egy szálig levágták őket
  - Izráel seregének egy része megfutamodást színlelt, míg a másik része hátbatámadta őket, és így győzték le őket
  - Nagy részüket jégeső pusztította el
  - Nagy részüket tűz pusztította el
- Mi történt Ákór völgyében?*
  - Népgyűlést tartottak
  - A kánaániak ellen csatát vezettek
  - Ott táboroztak az izráéliek eleinte
  - Ott kövezték meg Ákánt
- Hová bújította el Ráháb a két kémét?*
  - Lenkóro közé
  - Olajtartó cserépedénybe
  - Széna közé
  - Ágy alá
- Melyik törzsnek volt a Jordánon innen és túl is területe?*
  - Gád
  - Manassé
  - Rúben
  - Simeon
- Hogyan osztották el az ígért földjét?*
  - Az Úr mondta, kinek melyik területet kell adni
  - Mindenki választhatott, az idősebbek kezdtek
  - Józsué és az előjárók döntötték el
  - Sorsolással
- Mi történt a gibeóniakkal?*
  - Az izráeliták lemészárolták őket
  - Favágók és vízfordók lettek
  - A mezőn kellett dolgozniuk, szolgaként
  - Ők voltak az izráeliták fegyverhordozói
- Hány évig várt Káleb, hogy megkaphassa a Mózes által megígért örökséget?*
  - 5
  - 40
  - 45
  - 85
- Összesen hány kánaáni királyt győzött le Józsué a seregével?*
  - 5
  - 17
  - 24
  - 31
- Mi volt a sikemi fogadalomtétel tanújele?*
  - Egy kő a cserfa alatt
  - Józsué dárdája leszúrva a cserfa alatt
  - Tizenkét darab kő, amit a Jordánból hoztak
  - Egy nagy méretű oltár a hegy tetején

**A kérdéseket összeállította:
dr. Sajben Klára**

**Beküldési határidő:
2010. szeptember 15.**

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1/c, Jéhu, 2Kir 9:20; 2/d, Dávid, 1Sám 1:14; 3/b, Jel 8:11; 4/c, Hóseás, Hós 3:2; 5/a, Beleestek egy szurokforrásba, 1Móz 14:10; 6/d, Jóbról mondta ezt az egyik barátja, Jób 34:37; 7/b, Jer 33:21; 8/a, Jehiél, 1Krn 27:32; 9/c, Ézs 28:27; 10/b, 1Móz 29:17.

A megfejtést beküldte: Majnárné Szommer Annamária (Törökszentmiklós), Mészáros Lajos (Bp), Piros Elemérné (Bp), és további 61-en, akik a keresztrejtvényvel együtt küldték be megfejtésüket. (Lásd a keresztrejtvényt megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.)

Gratulálunk!

Olvasóink írják

Nagyon tetszett a május-júniusi szám, leginkább a Szolgálat útján, és a trianoni cikk. (A. B.)

A legutóbbi szám vezércikke különösen tetszett a trianoni téma miatt. A gyülekezetben sokaknak ajánlottam a cikket elolvasásra. Örülök, hogy a lelkipásztorrommal is tudtam erről beszélgetni. (T. Zs.)

Kedves Almási Testvérem, az Úr Jézus Krisztusban!

Nagyon szépen köszönjük az értesítést az adomány célba érkezéséről. Köszönjük a „Jó Pásztor, Jézus” c. CD-t. Amikor hallgatjuk az egyszerű énekeket, melyekben mégis csodálatos erő rejlik, mert feloldoz keblünkben minden feszültséget, és beleolvadunk velük együtt a dicsőítő melódiába. Úgy félig-meddig köztetek érezzük magunkat, és lélekben veletek zengünk karban.

Istené legyen a dicsőség, hogy tanúi lehetünk a 73. Zsoltár 23-28 verseiben Aszáf vallomásának: „Ha elenyészik testem és szívem...” (26. v.) de hirdeti az Úrnak minden dolgát (28. v.). A szerzők általában már másrmilyen karban énekelnek, de szerzeményeikkel hirdetik Isten dolgait azok által, akik veszik a fáradságot és felkészülnek az előadásokra.

Ismét kifejezem hálánkat az interneten közvetített vasárnapi istentiszteletekért. Különös élményem maradt a 2009 pünkösdi előtti vasárnap délutáni szolgálatból ApCs 23:11. az a rövid szó: „Bízzál!” Szívembe fészkelődött mind a nyolc helyről idézett „Bízzál!” és azt üzentek nekem is, hogy bízzak. Ugyanis két nagyon forró vágyam van, amit szeretnék megélni még a hátra lévő napjaimban. Az egyik: szeretnék a szökepusztai konferencián veletek együtt lenni és egy szívvel s lélekkel dicsőíteni Jó Pásztorunkat. A másik: egy vasárnapot szeretnék az erzsébeti imaházban tölteni. Ez a szavacska zsong mindig a fülemben szívemben. Tudom, hogyha a Jó Pásztor jónak látja, (és úgy érzem hogy igen), akkor az igéből rajtad keresztül ő szólt hozzám és az én számomra ez volt a 9. „Bízzál!” Nagy reménységgel készülök erre a találkozásra.

Kívánjuk Urunk áldását továbbra is minden munkátokra, amit az Ő dicsőségére tesztek, egyaránt lelkieg-fizikailag. Szeretettel üdvözljük úgy az alapítványi munkatársakat, mint a gyülekezetet.

*Rausz testvér és neje: Rózsika
Szlovákia*

...Így imádkozott valaki öregesen, és csendesen: „Köszönöm néked, Istenem, hogy megvan még az ép eszem, hogy boldogító szavadat még hallhatom, és felfogom. Öreg szívemből hála kél, mint szál virág egy vén romon.” (K. Gy.)

Az én pünkösödöm

Igaz, rég elmúlt már az áldott ünnep, de azóta sem hagy nyugtot az a gondolat, hogy bizonyosságot tegyek arról az áldott pünkösdről, amit átéltem az Úr kegyelméből. Annál is inkább készítek ez arra, hogy megírom, mert az Úr csodálatos kegyelme ez, amit nem mindenki tapasztalhat meg az életében. Készítek az is, hogy érzem, erőm fogytán, időm lassan lejár, és amíg az Úr ad gondolkozó képességet – ez is külön kegyelmi ajándék – éljek ezzel a lehetőséggel.

Elsősorban nagy hálával tartozom az Úrnak, hogy olyan szülőket adott, akik úgy neveltek már kicsi gyermekkorom óta, hogy megismertették velem – és még nyolc testvéremmel – az Úr Jézus drága nevét, megszerettették velem, és ez mindennél többet ér. Az imaház nekem lelki otthonom volt, mert mindig az imaház mellett laktunk, mivel édesapám prédikátor volt. Akkor Komáromban laktunk. Sosem felejttem el, mikor már többen voltunk a családban, azon versenyeztünk, ki tanulja meg előbb az aranymondást vasárnapra. Ezek a gyermekkori ígék vésődtek be legjobban az emlékezetembe. Így aztán eljött az az idő is, mikor tizenöt éves lettem.

Édesapám (Boros Mihály) gyakran elbeszélgetett velünk, nagyobbakkal, az igazi megtérésről. A körzetben bemerítésre készültek. Egy vasárnap reggel bejelentettem édesapámnak, hogy én is szeretnék ott lenni a bemerítkezők között. Ő nagyon örült ennek, de megkérdezte, jól meggondoltam-e, mert ez nagy felelősséggel jár. Ezért imádkoztunk, és hálát adtam az Úrnak, hogy elfogadott és a gyülekezet is örömmel fogadott.

Pünkösdi másnapja, 1935. június 6. csodálatos szép nap volt, amikor Esztergomban, a Duna vizében kilencen bemerítkeztünk édesapám által. Azóta az Úrban boldog vagyok. Pünkösdkor volt 75 éve.

Most pedig annak örülök, hogy erről bizonyosságot tehetek, és arra biztatok minden kedves olvasómat, akik még nem fogadták el az Úr Jézust, ne halogassák soká, mert az Úr eljövetele közel van...

Most már csak egy a vágyam. Ha az Úr magához szólít, készen találjon, hogy majd a mennyben öröklé őt dicsőíthessem megváltottaival együtt. Adjon az Úr mindenkinek hűséget és kitartást ömellelte!

„Hálával áldozzál az Istennek, és teljesítsd a felségesnek tett fogadásaidat!” (Zsolt 40:14).

Sándor Pálné, Boros Mária

Sáfri János testvér is kötődik Szőkepusztához felesége révén. Nemrégiben ezt a kis verset írta a falusi iskoláról, ahova sokan jártak annak idején Szőkepusztáról. Köszönjük. – am –

AZ ÉLET ÖRÖK

*A somogyi, kis Libickoza közepén,
három, faragott szobor előtt állok én.
Apa, anya, s a gyermeke,
egy csodás művész remeke.*

*Az igen csendes iskolát őrizik.
Már réges-rég nincs nevelő élet itt.
Valaha pedig mennyi gyermek otthona volt,
a gyermekricsaj minden kis zugot átkarolt.*

*Hol vagytok, kik valaha itt tanultatok?
E csendes iskola őrizi titkotok.
Gondoltok-e még Libickozmára,
s az életre indító kedves iskolára?*

*Ahol éltek, szerte a világban,
Bármely kontinensnek, bármely országában,
Isten adjon vágyat: még egyszer itt lenni,
e libici főúton még egy sétát tenni!*

*Egyre többen jönnek, vissza a faluba,
a „Napsugár”-táborba, s Szőkepusztára.
Ott újra teljes szentségében a templom áll,
hová Isten téged is, mindig visszavár!*

Sáfri János

Az idei szőkepusztai konferencián Oláh Lajosné testvérünk is részt vett Kanadából. Alapítványunknak adományozott verseskönyvéből néhány darabot. Legújabb verseiből adunk közre egyet. – a szerk –

Oláh Lajosné

CSILLAGHULLÁS

*Nézem a hulló csillagokat
az augusztusi ég ragyogó
fényes kupolája alatt,
s lelkemben alázat, hála fakad.*

*Ki tudja, hány ezer fényév telt el,
míg ott az a fényes csillag
korklátolt látóteremig ért?
Ki tudja, honnan indult el egyszer,
amely ma este szívemig ért?
S mikor suhanva, csóvát vonva
lefutott, – hová tűnhetett?
Tán kikötött egy másik bolygón...
Vagy széthullt, örökre vége lett?*

*Hatalmas Isten, teremtő Úr!
Csak Nálad van a felelet.
A technika összes csodája
sem képes elérni terveidet!*

*Nem is tudom, hol épülhet bele
az én méltatlan, porszemnyi létem?
Csak azt tudom, hogy terved volt velem,
mikor egy augusztusi éjjelen
a földre küldted életem,
mint egy felívelő csillagot!
És csillagokat adtál társamul
pályámon, mely már lefelé indul,
míg egy csillaghullásos éjszakán
az örökkévalóság ölebe hull.*

Felhívás

Az „Elesett Öregekért Alapítvány” létrehozói, Isten vezetésére figyelve és az Ő segítségével, Gadány községben (Marcalitól 8 km délre) az elmúlt 12 év alatt felépítettek és működtetnek egy idősek otthonát, mellette egy demens otthonot. Ez év nyarára készült el a **sérült gyermekeket ellátó otthonuk**, ahova ezúton lehetőséget adnak a rászoruló lakók felvételére

36 középsúlyos és súlyos, illetve halmozottan sérült, 4 és 12 éves kor közötti gyermeket várnak; illetve 12 értelmi sérült fiatalnak tudnak lehetőséget biztosítani, akik kikerültek az iskola rendszer-

ből, de nincs mögöttük szülő, nincs lakásuk, ezért utcára kerülnének.

Az otthonot most kezdik belakni, és az alapítvány munkatársai mindent úgy igyekeznek kialakítani, hogy a rájuk bízott gyermekek magas szintű testi-lelki fejlesztést kaphassanak, és otthonra leljenek a falak között.

Alapítványunk és a nevezett alapítvány között kialakult együttműködés alapján az érdeklődőknek a további elérhetőségek szerkesztőségünkben rendelkezésre állnak. – am –

1	2	3	4		5	6	7		8	9	10	11	12	
13				14					15					
16								17						
		18				19	20				21			
	22		23		24		25			26		27		
28					29	30				31	32		33	
34			35				36		37			38		
39		40			41			42			43		44	
		45		46			47		48				49	
50	51		52			53		54			55	56		
57		58		59	60		61		62	63				
64			65		66			67		68				69
70				71				72	73				74	
75							76							
											77			
	18	46	44	72	32	43	63	74	25	34	39	23	45	

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtendő igevers a vízszintes 5, 41, különálló sor, függőleges 32, 4 és 28 alatt található. Beküldendő az igevers és az igehely. Az igevers és a nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes: 1. Hóri nemzetségtő – ford. (I. Móz 36) **5. A megfejtendő igevers első része** 13. Egy ideig az ő házában őrizték a szövetség ládáját 15. Fanatikus zsidó csoport tagja, Simon apostol is közülük való volt – ford. 16. Innen származott Mikeás 17. Anániás felesége 18. Dísz 19. Izrael egyik királya volt 21. Beszólít, régiesen – ford. 22. Tányérban van! 23. Becézett női név 25. Mózes öt könyve 27. Furulya egynemű betűi 28. Macedóniai, spanyol és máltai autójel 29. Célba vesz 31. Római 999 33. A szád széle! 34. Erős egynemű betűi 35. Naftáli törzsének fejedelme a pusztai vándorlás alatt (IV. Móz 1) 37. Népszerű magyar futballista – ford. 39. Búzadara **41. A megfejtendő igevers második része** 43. Tönkretesz 45. Zofóniás próféta atyja 47. Tény pártatlan betűi 48. Dunába ömő folyó 49. Kettőzve: cernából és spulniból álló játék 50. Fél házal! 52. Egyiptomi napisten 54. Finn város 55. Sém fia – az első magánhangzón ékezetthiánnyal beírni 57. Összevisza rak! 59. Időt felhasznál 62. Ezen a helyen Ábrahám jövevényként élt 64. Fóniciai istenség 66. Erőlködő, panaszos hangot hallat 68. Szúr 70. Hámán fia, akit a zsidók megöltek 72. Ézsau leszármazottja 75. Híres perza király volt 76. Gerár királya, Ábrahám szövetséget kötött vele – Kár.ford. 77. Heg

Függőleges: 1. Margarin 2. Leborult egy részlet 3. Ebből a zsinagógából való férfiak (is) vitakoztak Istvánnal **4. A megfejtendő igevers ötödik része** 5. Erre a helyre 6. R-rel a végén: nomád lakhely 7. Társadalombiztosítás 8. Izraeli férfi, aki speciális fogadalmat tett, hogy Istennek szentelje magát 9. Patakban van! 10. Szófia közepel 11. Jób legfiatalabb barátja – az első betűre ékezetet tenni 12. Férfi a római gyülekezetből – Kár.ford. 14. Jákob nyolcadik fia – Kár.ford. 17. Csavar 20. Máté egynemű betűi 22. Ebben a völgyben követték meg Ákánt 24. Távollét bizonyítéka 26. Levegő – angolul **28. A megfejtendő igevers hatodik része** 30. ...szentpéter, dunántúli település **32. A megfejtendő igevers negyedik része** 36. A másikat 37. Endrőddel „összenőtt” alföldi település – ford. 38. Menj – angolul 40. Igevégződés 42. Város Benjámint területén (I. Krón 8) 44. Az egyik évszak 46. Ádám és Éva harmadik fia 51. Noé hegye 53. Ilyen – régiesen 56. Dávid egyik erős vitéze Kár.ford. (I. Krón 11) – fordítva 58. Egyiptom fővárosa 60. Borítsa 61. Féltető! 63. Ézsau másik neve 65. Luxemburgi, német, olasz és thaiföldi autójel 67. Sovány ló 69. Közkatona 71. Tárult páros betűi 73. DIM 74. Tellúr és bór vegyjele 76. Ezüst vegyjele

Különálló sor: a megfejtendő igevers harmadik része

Beküldendő az igevers és az igehely

Beküldési határidő: 2010. szeptember 15.

A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

És hirdetni kell az Ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között” (Lk 24:47)

Helyes megfejtést küldtek be:

Gulyás Ernőné* (Budapest), Kovács Bálint* (Újkígyós), Asztalos Bogdán* (Bp), Serestyén Gyula* (Debrecen), Martonné Szlepák Margit* (Tahi), Lomjanszki Jánosné* (Őrbottyán), Dan Imre* (Kömlő), Spangenberg Rudolf* (Kömlő), Nyári Istvánné* (Kaposvár), Farkas János* (Kiskőrös), Tóth Antalné* (Hajdúböszörmény), Vajda Jánosné* (Orgovány), Varga Lajosné* (Isaszeg), Surányi Pál Istvánné* (Dunaharaszti), Kovács Imréné* (Ráckeresztúr), Lórik Jánosné* (Bp), Gyaraki Mihályné* (Békés), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Mihály Sándor* (Szada), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Petrik Ádámné* (Őrbottyán), Gaál Miklósné* (Tard), Végh Sándor Bálint* (Bp), Bócsa Sára* (Dunaújváros), Vári Györgyné* (Kiskőrös), Bathó Erzsébet* (Komárno), Zóka Benjámint* (Pécs-Hird), Bozsóky Ferencné* (Székesfehérvár), Petrik Istvánné* (Tard), Sándor Mária* (Bp), Kovács Sándorné* (Miske), Bató Tiborné* (Ócsa), Lovász Mihály* (Kiskőrös), Török Sándor* (Debrecen), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalú), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Láng Lajosné* (Eger), Horváth Jánosné* (Fadd), Polányi Istvánné* (Bp), Sáfró János* (Pécel), Pálfi Józsefné* (Szalkszentmárton), Kisné Ady Éva* (Békés) Polányi Károlyné* (Bp), Barna Rezsőné* (Pécel), Hodoszó Jánosné* (Méhkerék), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Marton András* (Bp), Gyaraki Lászlóné* (Békés), Lázi-Tóth Julianna* (Bp), Dobner Béláné* (Bp), Rózsa Tiborné* (Kiskőrös), Radványi József* (Sajóecseg), Gyurján Istvánné* (Kiskőrös), Kalmár Lúcia* (Kiskőrös), Ádám Lászlóné* (Sajószentpéter), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Dan János* (Békés), Döme Károlyné* (Zirc), Moravszki Judit (Bp), Zielbauer Lászlóné (Bp), Papp Béláné (Bp), Németh Emília (Szombathely), Andrásik család (Szód), Andrásik Andrásné (Felsőpetény), Papp József (Szomolya), Kalmár Gyula (Békés), Gothárd Dóra (Budakeszi), Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyer), Schmal Henrikné (Balatonszemes), Szabó László (Újkígyós), Barabás Hajnalka (Tuzsér), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Juhász János (Kiskunhalas), Körömi Károly (Monor), Csábi Marietta (Nógrádmegyer), Forrás Ferenc (Bp).

Könyvjutalomban részesült: Dan János (Békés), Bócsa Sára (Dunaújváros), Sándor Mária (Bp), Pálfi Józsefné (Szalkszentmárton), Gothárd Dóra (Budakeszi).

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.